

KUPUJTE
VOJNE BONDE!
Najstarejši
slovenski dnevnik
v Ohio
★
Oglaš v tem listu
so uspešni

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY

NEODVISEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

KUPUJTE
VOJNE BONDE!
The Oldest
Slovene Daily
in Ohio
★
Best Advertising
Medium

STEVILKA (NUMBER) 148

XXVIII.—LETO XXVIII.

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY (TOREK), JUNE 26, 1945

GOČNA SILA OMBNIKOV AD JAPONSKO

Devet velikih tovarn
na letala in municijo
udarjenih v napadu
na japonsko industrijo

GUAM, torek, 24. junija—
es je skupina ameriških
bombnikov, broječa bli-
500 letal, udarila 10 vodil-
letalskih in municijskih
arn na Japonskem. Bil je
največji zračni napad pri-
em dnevu na japonske in-
drijske tarče.

Med bombardiranimi tovarna-
ih je bilo pet v okrožju Na-
ga, dve v bližini Osake, dve v
Gifu, ena pa v Aakashi,
milj zapadno od Kobe.

Napadna sila je vrgla na
nad tri tisoč ton bomb in
napravila korak dalje v
tematični zračni ofenzivi, ka-
cilj je popolno uničenje ja-
panske vojne industrije.

onci pozvani, da gredo
urt za cesarja

AN FRANCISCO, 23. juni-
Japonski radio je danes
apel cesarja Hirohita, v
rem se ljudska armada, ki
bila nedavno organizirana,
vija, da se bori, dokler ne
ga ali pa pogine, ako bi
kancanci vprizorili invazijo
na Japonsko.

panja na Luzonu se bliža
vemu zaključku

MANILA, 23. junija. — Kam-
nja za zlomev zadnjega ja-
panskega odpora na Luzonu se
danes bližala zaključku, ko je
divizija padalne pehote pri-
šla vijak na okoli 20,000 Ja-
pancev, ki so izolirani v luki
pri To je zadnja večja luka,
ki jih utegnili služiti pri po-
su za beg.

Gen. MacArthur je danes na-
nil, da so ameriški vojaki in
pinski gerilci v kampanji za
voboditev Filipinskega otočja
ali zajeli že 413,084 Ja-
pancev.

Kratke vesti

ESNICE ZAPRLE VRATA
OT PROTEST PROTI
LAVNICARJEM

HOUSTON, Tex., 25. junija—
es je 500 mesnic v tem me-
zaprla vrata, v poizkusu, da
vovnice prisilijo, da jim meso
podajajo po cenah, določenih
urada OPA.

KOMUNISTI ODSTRANILI
BROWDERJA Z VODSTVA

NEW YORK, 25. junija—Ko-
munistična politična zveza je da-
es naznanila, da je bil imeno-
an tajniški odbor treh mož, kar
pomeni, da je bil Earl Browder
in praktične svrhe odstranjen z
vrednega mesta. V tajniškem
oboru so John Williamson, Eu-
gene Dennis in William Z. Fo-

PODRUŽNICA ST. 48 SANS

Nocoj ob 8. uri se vrši redna
sešnica seja podružnice št. 48
SANS v navadnih prostorih Slo-
vanskega delavskega doma na
Waterloo Rd. Prosi se vse dru-
ževne zastopnike in člane, da se
povolo udeležijo.

Združeni narodi podpisali svetovni čarter; preds. Truman pozdravljen v San Franciscu

Predsednik bo nocoj zaključil
konferenco ter z letalom vzel
čarter v Washington

SAN FRANCISCO, 25. junija — Konferenca Združe-
nih narodov je danes formalno odobrila čarter svetovne
organizacije, o katerem se upa, da bo skrbel za rešitev
vseh bodočih mednarodnih nesoglasij brez rabe orožja ter
prinesel svetu dolgo dobo miru.

Čarter so podpisale delegaci-
je vseh 50 narodov, ki so bili
zastopani na konferenci, ki se-
daj čaka edino še formalnega za-
ključka jutri zvečer, ko bo imel
govor pred delegacijami Zdu-
ženih narodov predsednik Harry
S. Truman.

Četrt milijona ljudi pozdravilo
predsednika

Predsednik Truman, ki se je
zadnje dni mudil v državi Wash-
ington, je danes dospel v San
Francisco, kjer je bil deležen
viharnega pozdrava od strani
silnih množic ljudstva, ki so na-
trpale pločnike ulic, skozi kate-
re se je vozil predsednik s svo-
jim spremstvom. Policija sodi,
da je bilo na ulicah četrtilmijo-
na ljudi.

V povorki, ki se je vila 25 milj
daleč skozi ulice predmestja in
glavne ulice v osrčju San Fran-
cisco, so se vozili tudi načel-
niki delegacij vseh 50 narodov,

Naši fantje-vojaki

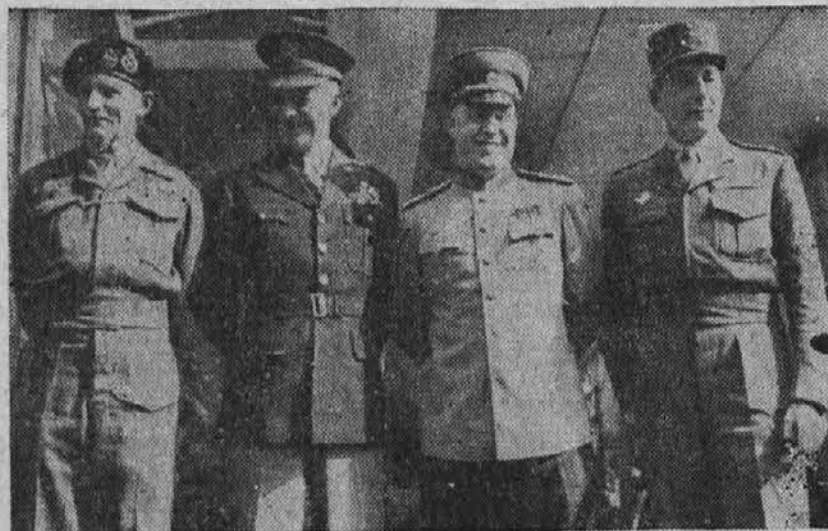

Za 30 dni je prišel na dopust
S. C. 1/c Louis Marolt, 14519
Thames Ave., ki se je nahajal
na Pacifiku. Njegova mati Mrs.
Buzo stanuje na 14615 Thames
Ave.

POROKA

V soboto se bosta poročila
Miss Lillian Glick, hčerka Mr.
in Mrs. John Glick, 15305 Lake
Shore Blvd., in Mr. George
Strainic ml., sin Mr. in Mrs.
George Strainic, 18101 Hiller
Ave. Poroča se bo vršila v cer-
kvi sv. Jeronima, 15000 Lake
Shore Blvd., ob 10. uri zjutraj.
Sorodniki in prijatelji so vab-
ljeni, da se udeležijo poročnih
obredov. Novoporočencema če-
stitamo in želimo jima vse naj-
boljše v zakonskem življenju!

VELIKA VOJAŠKA ČETVORICA V BERLINU

Na konferenci v Berlinu so se nedavno sestali vojaški
poveljniki velike četvorice, ki so osvojili program za oku-
pacijo in upravo Nemčije. Na sliki od leve proti desni so:
feldmaršal Montgomery, general Dwight D. Eisenhower,
maršal Georgij K. Žukov in general Jean De Tassigny.

DR. MIKUŽ MAŠEVAL ZA PADLE PARTIZANE V ŠKOFIJSKI CERKVI

Ko se je dr. Metod Mikuž
po osvoboditvi Ljubljane
vrnil v prestolnico, ga je
prva pot vodila v škofijsko
palačo, kjer je služboval,
predno se je pridružil par-
tizanom. Odkril je, da je
ostala tam vsa duhovščina z
izjemo škofa Rožmana, ki je
nekaj dni prej zbežal iz
Ljubljane.

Vsi so bili skrajno pri-
jazni napram dr. Mikužu in
kanoniki so ga hiteli zago-
tavljati, da dekret, s kate-
rim mu je škof odvzel pravi-
co do izvrševanje verskih
obredov, ni več veljaven,
na kar je dr. Mikuž izjavil,
da naj si nikar ne delajo
skrbni radi tega, ker on de-
krete itak ni nikdar upošte-
val, temveč je ves čas, ko
se je nahajal z osvobodilno
vojsko, vršil vse dolžnosti
katoliškega duhovnika.

Naslednji dan je imel dr.
Mikuž v šenklavski cerkvi
slovesno črno mašo za padle
partizane, katere se je ude-
ležila ogromna množica
ljudstva; cerkev je bila na-
bita polna in na tisoče ljudi
je stalo zunaj.

Že prve dni je duhovščina
iz škofijske palače dobila
avdienco pri novi slovenski
vladi, kateri se je šla poklo-
nit in jo zagotovila svojega
sodelovanja.

Kdaj bo mirovna konferenca? Spor med Čehi in Poljaki

LONDON, 21. junija (O.N.
A.) — Diplomatični krogi v
Londonu so mnenja, da bodo
rastoči problemi, ki se zbirajo
nad evropskim obzorjem kot
na primer Trst, Sudeti, Tešin in
drugi, pospešili mirovno konfe-
renco.

Zelja, ki je obstojala prej, da
se počaka morda celo dve leti,
se zdaj izgublja pred potrebo,
da se ustali politično življenje
Evrope. Prvotno se je mislilo, da
bo čakanje pomirilo razvnete
duhove, ter da bo tako lažje pri-
ti do pravičnih in vsestransko
zadovoljivih rešitev vseh vpra-
šanj. Neprijetna resnica pa je,
da so se državniški motili, ter ča-
kanje ne bo izmirilo nakopičene-
ga sovražstva, temveč ravno na-
sprotno le še razvnamalo duho-
ve in vzbujalo nove grenkobe in
nasprotstva.

Tako na primer, so pretekli
torek, poljske čete zasedle me-
sto Teschen, ali Tešin, kar so
britanski opazovalci obsodili kot
izzivajoč korak v smeri nasil-
nega osvajanja. Jasno je, da bo
ta korak mogočno vplival na
javno mnenje na Čehoslovash-
kem — morda celo na nepriča-
kovan način.

Tudi zahteve Poljakov glede
okupacije Nemčije in njenih
vzhodnih predelov so razgrele
nekatero čehoslovashke kroge, ki
so začeli zahtevati, da ozemlje,
katero bodo imeli pod svojo
okupacijo Čehoslovashki, ne sme
biti manjše-kot ono, ki pripade
Poljakom.

Ta novi izbruh starega prepri-
ra radi Tešina — o katerem se
je sodilo, da je bil poravnani v
teku pogajanj med Benešem in
Sikorskim — je neprijeten opo-
min na dejstvo, da se vzbujajo
stara sovražstva.

Kupujte vojne bonde in vojno-varče-
valne znamke, da bo čimprej poraženo
osišče in vse, kar ono predstavlja!

Rusi se pridružili akciji za kaznovanje vojnih kriminalcev

LONDON, 25. junija. — Da-
nes se je zvedelo, da bo Rusija
zastopana na konferenci, ki se
bo otvorila jutri z namenom, da
se pospeši kriminalno postopa-
nje proti maršalu Goeringu, von
Ribbentropu, Rudolfu Hessu in
drugim vodilnim nacistem.

Rusija, ki je doslej v zadevi
vojnih kriminalcev postopala sa-
mostojno, bo imela na konferen-
ci v Londonu dvoje zastopnikov,
ki sta I. T. Nikičenko, pomožni
predsednik sovjetskega vrhov-
nega sodišča, in prof. N. Tainin,
bivši član zunanjske komisari-
jata.

Konferenca štirih sil bo na-
pravila sklepe glede procedure
in časa obravnave proti Hitler-
jevim tovarišem. Rusija in Fran-
cija bosta na konferenci vpra-
šani, da potrdita načrt vrhov-
nega sodnika Roberta Jacksona,
načelnika ameriške delegacije,
ki predvideva masni proces vo-
dilnih nacistev pred mednarod-
nim vojaškim sodiščem.

Kakor se razume, je Anglija
načrt že odobrila.

Novi grobovi

FRANK PIKS

Včeraj se je poznani rojak
Frank Piks, stanujoč na 1095 E.
72 St., podal kot običajno na
svoje delo kot čuvaj na Jeffer-
son Ave. mostu. Okrog 2. ure
popoldne je sodelavcem potožil,
da se ne počuti dobrega in pokli-
cana je bila policijska ambulanca,
ki ga je odpeljala v bolniš-
nico, toda je že na poti umrl.
Zdravnik je konstatiral, da je
podlegel srčni hibi.

Pokojnik je bil star 67 let, do-
ma iz vasi Visoko pri Kranju na
Gorenjskem. Bil je član društva
France Prešeren št. 17 SDZ;
društva Carniola Tent št. 1288
T. M., in samostojnega društva
Kranj. Tukaj zapuščata soprogo
Mary, rojeno Oblak, doma iz va-
si Preserje, dve hčeri, Mrs. Mary
Crombine in Mrs. Frances Bell,
sina Franka ml., dva brata,
Mike in Joseph, in vnuke, izmed
katerih so trije pri vojakih, v
starem kraju pa zapuščata brata
in dve sestri. Pogreb oskrbuje
pogrebni zavod A. Grdina in si-
novi. Čas pogreba se bo nazna-
nilo jutri.

FRANK BIRTIC

Snoči je umrl v Glenville bol-
nišnici obče poznani Frank Bir-
tič, 17005 Waterloo Rd. Pogreb
oskrbuje Železotov pogrebni za-
vod. Podrobnosti bomo poročali
jutri.

POLJEDELSKI TAJNIK BO IMEL ABSOLUTNO OBLAST NAD ŽIVEŽEM

WASHINGTON, 23. junija. —
Poslanska zbornica je danes med
bno demonstracijo od strani
republikancev, ki so kričali:
"Mi hočemo meso!" sprejela re-
solucijo, ki daje vso kontrolo
nad živežem v roke tajniku
poljedelskega departamenta.

Sprejet je bil tudi dodatek k
zakonu za OPA, o katerem pravi-
jo demokratje, da bo dal polje-
delskemu tajniku oblast vetrati
vsako odredbo, ki bi jo izdal
predsednik glede živežne kon-
trole.

Pozneje pa je zbornica na pri-
stisk administracije spremenila
svoje stališče ter drastični doda-
tek, ki bi bil vzel uradu OPA
uradu celo moč določati cene ži-
vežu, porazila.

Nemški komunisti se izrekli proti sovjetskemu sistemu

Stranka je objavila manifest, v katerem
se zavzema za republiko, svobodne
volitve in razglasitev nacijev in junkejev

MOSKVA, 25. junija — Nemška komunistična stran-
ka je danes objavila manifest, v katerem se odklanja sov-
jetizacijo Nemčije, pač pa zahteva, da Nemčija postane
koalicijska parlamentarna republika s privatnim lastništ-
vom in profitnim sistemom.

Poročilo o pozivu, katerega je
objavila sovjetska časniška
agencija "Tass", javlja, da so ga
podpisali člani centralnega od-
bora komunistične stranke in da
je bil naslovljen na celokupno
nemško ljudstvo.

Manifest zahteva enake pravi-
ce za vse, svobodne volitve in
zaplenitev veleposestev nacijev,
junkejev in imperijalistov ter
razdelitev istih med male kme-
taze.

Manifest priznava odgovor-
nost za vojno škodo

Komunistični manifest tudi
priznava, da bi Nemčija morala
poplačati škodo, ki so jo nemške
armade povzročile v zavezniš-
kih državah.

Nemška komunistična stran-
ka je v marcu l. 1933, v volit-
vah, pri katerih so zmagali naci-
stji, dobila pet milijonov glasov
in je izvolila 81 poslancev v
rajstgast. Močnejši sta bili ta-
krat samo dve stranki, nacijska
in socialno-demokratska.

Kontroverza o vojnih ujetnikih v Zed. državah

NEW YORK, 22. junija. (O.
N. A.) — Newyorški list Italia
Libera, ki izhaja dvakrat na me-
see v New Yorku in italijanskem
jeziku, priporoča, naj priredijo
italijanski vojni ujetniki gene-
ralni štrajk, ako se že čim pre-
je vrtni domov.

Ta uvodni članek italijanske-
ga lista so povzročile vesti iz
Washingtona, da nameravajo
oblasti poslati nazaj domov v
Nemčijo 50,000 nemških vojni-
h ujetnikov, ker odklanjajo
vsako delo. Tu gre za nemške
častnike, ki po ženevski konven-
ciji niso obvezani, da delajo, ki
pa so radi svojega položaja po
večini nacisti, katere je smatra-
ti kot fanatične pristaše naci-
zma.

"Od zdaj naprej bi morali ita-
lijanski vojni ujetniki odklanjati
vsako delo", piše Italia Libe-
ra. V istem uvodniku list napa-
da tudi monsignora Amleto Gi-
ovanni Cicognanija, apostolske-
ga delegata v Zedinjenih drža-
vah, katerega obtožuje, da je
"marljivo izbiral" fašistične ge-
nerale in druge častnike, zaradi
njihove repatriacije, dočim je
popolnoma prezrl druge katego-
rije italijanskih vojnih ujetni-
kov.

Tudi drugi italijanski časopi-
si so se v teku zadnjih tednov
pritoževali, češ, da bo posledica
ameriške politike ta, da bodo
poslani nazaj v Evropo nepo-
boljšljivi fašisti, dočim bodo po-
tencialno demokratični italyan-
ski elementi ostali tukaj v ujet-
ništvu.

Pozneje pa je zbornica na pri-
stisk administracije spremenila
svoje stališče ter drastični doda-
tek, ki bi bil vzel uradu OPA
uradu celo moč določati cene ži-
vežu, porazila.

Manifest navaja naloge, ki
čakajo Nemčijo v dobi obnove,
med katerimi so poglobitve sle-
deče:

Naloge za obnovo
Nemčije

Vse javne institucije morajo
biti očiščene aktivnih nacijev;
Hitlerjevi pomagači, ki ne bodo
sojeni od Združenih narodov,
morajo biti poklicani na zago-
vor pred nemškimi sodišči; le-
galiziranje svobodnih delavskih
unij in anti-fašističnih demo-
kratskih strank; zaščita ljud-
skih mas pred izkoriščanjem
od privatnih podjetnikov in re-
gulacija mezd in delovnih raz-
mer; javna pomoč za žrtve fa-
šističnega terorja, za sirote, in-
valide in matere.

V manifestu je med drugim
rečeno, da za zločine, ki so bili
izvršeni nad človeštvom, ni od-
govoren samo Hitler, temveč da
mora krivdo nositi vseh onih
10 milijonov Nemcev, ki so leta
1933 volili za Hitlerja.

PO VOJNI BOSTE LAHKO POTOVALI OKROG SVETA V 88 URAH

NEW YORK, N. Y. — Pan
American Airways družba je
naznanila, da je izdelala načrt
za povojno zrakoplovsko poto-
vanje, glasom katerega bodo ci-
vilisti lahko napravili potova-
nje okrog sveta v 88 urah.
Stroški takega poleta bodo
\$700, oziroma manj kot stane
danes polet iz Amerike v Evro-
po in nazaj.

Tozadevno je bilo napravlje-
nih že več rezervacij od ljudi,
ki želijo biti na prvem takem
poletu okrog sveta.

Postaja po poletu iz New
Yorka, bodo sledeče: Lizbon,
Marsej, Rim, Atene, Kairo, Bas-
ro, Karachi, Kalkuta, Bangkok,
Canton, Tokio, Paramashuru,
Anchorage, Seattle, San Fran-
cisco in od tam nazaj v New
York.

Vesti iz življenja ameriških Slovencev

Canton, O. — Dne 26. maja
je umrla Terezija Brus, stara
58 let in doma iz Babnega polja
pri Ložu, odkoder je prišla v
Ameriko pred prvo svetovno
vojno. Bila je članica SDZ, SZZ
in samostojnega društva Domo-
vine v Barbertonu, kjer je ži-
vela s svojo družino dolgo let.
Tukaj zapuščata moža, tri hčere
in sina (v armadi).

Willard, Wis. — V bolnišnico
sv. Jožefa v Marshfield se je
podal John Bajuk, ki že dalj
časa boleha. — Iz bolnišnice,
kjer je prestala težko operacijo,
se je vrnila žena Franka Lakna.
Zdravje se ji polagoma vrača.
— John Zagožen je prevzel po-
pravljalnico avtov (Howard Co-
rey Garage) v Greenfieldu.

BUY
Extra
BONDS

“Resnice,” ki niso resnice

 104

V pogledu zunanje politike pa se narod boji, kljub visoko donečim Churchilllovim frazam o prijateljstvu z Rusijo in Beaverbrookovim zasebnim informacijam o tem, kako zelo si Stalin želi, da bi bil Churchill izvoljen — ba je radi anglo-ruskih odnošajev — da se torijska stranka pripravlja na to, da se zopet preda svojemu tradicionalnemu strahu pred ruskim vplivom v Evropi in Aziji. Saj torijska stranka ne zna niti v Spodnji hiši molčati kot bi

Ne bom se usodil napov
iztekle. Naj bo dovolj, da p
njave v vrstah torijskih bata

ro vedo, da delavska stranka
chill in njegovi prijatelji —
e sovražnosti napram revolu-
edovati, kako se bodo volitve
ovem, da je vedno več zmeš-
ljonov.

Povedal sem to za uvod razburljivemu dogodku, pri katerem je tak džungelski sluga igral glavno in naslovno vlogo.

Ko je opica skočila na tla, se

CLOVEK IN VREME

je brez vsakega predhodnega znaka obrnila in se zagnala v dečka. Ravno dovolj je še imela vrvi, da ga je lahko še dosegla in zagrizla svoje zobe v desno ali lovčeve desne noge. Fant je segel po napadalcu, da bi se ga otresel, pri tem pa ga je besna opica zagrabila v zapestje. Komu sem prihitel na lice mesta, počival sem namreč v senci bližnjega drevesa, mu je že besna žival iztrgala lep kos mesa iz zapestja in kri je bruhala v vse smeri. Gospodar je hitro planil na svojega divjega slugo ter ga preden je mogel narediti še kakšno nadaljnjo škodo, bliskoma povezal. Trenutek nato sem oklenil svoje prste okrog fantove roke, da bi ustavil tok krvi in zaklical sem prestrašenemu lastniku kokosovega gozda, naj mi prinese nekaj vode in kos blaga za obvezo.

War Bonds Help Build a
CRUISER

na domu: EN 9566 ali HE 1924

Dušica Rožamarija

(SVETNICA IN NJEN NOREC)

Agnes Gunther

Poslovenil Boris Rihteršič

(Nadaljevanje)

ko je to naročila nočnemu ki veje okoli stolpov, so ginile z njo v brezdanji noči. Ko se je Brauneški jutro zbudil, je bil sam. Njena obleka je ležala tam kladivo poleg njegove. Tedaj je opazil, da nova vila izginila. Pobrál in šel k svetemu grobu. Onu je padel in tako naj- grešil svoje poti."

"Nekaj si napravila, Roža. Morala mu je zapustiti kaj več kakor samo prazno. Trdno sem peprican, ti njena prava potomka. Je podobna labodji devici in molčeca vila!"

"si hotel vendar slišati o svoji labodji devici?" "Ja vila je drugačna kakor labodja devica." "Vem, kaj naj bi ji manj- nekje se mora pač glasi- darila mu je sina. —Kaj- tore labodje device vselej izginejo. Naj vsaj za eno- ni, da se črne ptice vrne- in prinesejo v odeji, ki so se seboj, zavitega otro- ni grajski duhoven bi ga- gojil. Potem bi bila mol- ta tvoja prababica."

"Znaš zgodbo očitno bo- mene, Harro. In zdaj lah- Zelo zgodaj si vstal. Je- jutro delalo, sem videla. In jutri boš spet pri- ni se tako..."

"Rožamarija samo prikima, svoje pisane svile in gre- ni. Komaj jih še utegne- ti, in že ona odide. — koraki, kakor hodijo — mrmra Harro."

"In Rožamarija se dvigne, obri- še solze z oči in gre k steni, kjer je stikalo. Pritisne nanj, da obli- je vso sobo žarka svetloba. S stopa se lesketajo steklene ro- že v topli, rdečkasti luči."

"In Rožamarija gleda svojo be- lo sliko v ogledlu z gospodova- nimi očmi in razdeli svoje lase nad čelom, pritisne nanje svoj zlati obroč in šepne: "Bele rože morajo biti. Vrtar jih mora jutri prinesiti z Brau- nečka."

"Z obrobka ob zidu vzame sko- delico iz bisernice, ovito s si- vim srebrom. Stole pomakne pred ogledalo, jih pokrije z ze- leno odejo in poskuša poiskati pravo pozo za sliko. In zadovolj- na je. Ali je dovolj lepo? Naj- boljše more potem on sam nare- diti. In potem seže h glavi in utrne vse luči, tudi tisto v glavi tujega ptica."

"Thorsteinov dom leži v glo- boki temi. Samo veter in pode- č se snežni oblaki govore."

"Rožamarija zajtrkuje zmerom sama, ker vstaja toliko pozneje. Davi je telefonirala in hlapec z Braunečka ji je prinesel s ko- njem rože. Harro je prišel to noč zelo pozno domov. Zdaj pride k njej čisto svež. Vidi se mu, da

ga je veter dobro prepihal, ker prihaja z dolge poti. V roki su- če veliko smrekovo vejo, polno težkih, rdečkastih storžev."

"Dobro jutro, gospa kraljica. Tole poduhaj! Krasno, ali ne? Danes se še ni dosti zgodilo... toda, glej, res, jasni sel!"

drhte roke nad starimi, vroče ljubljenimi predmeti.

Mlada duša Thorsteinove hi- še pač še dremlje. Rožamarija zažene svoje odeje stran in sto- ji z golimi nogami sredi svoje sobe.

"Ničesar ne smem ohraniti za sebe. Ne, ne mešetarim."

In z drhtečimi prsti razplete svoje kite, vrše valove nazaj, odpne za vratom belo nočno srajco ter pusti, da ji zdrzne z ramen.

Tu stopi na preprogi v mraku pač najlepša lilija iz čudežnega božjega vrta. Potem gre pod ogledalo in drži roke pred očmi. Skozi nežne prste se iskrene solze in groza stresa vso belo postavo.

"Navaditi se moraš," šepne, "moraš se. Ali hočeš zjutraj drhteti, prebledeti in motiti njegovo umetniško veselje? Če bo videl, da trpiš, bo tvoja žrtev zastoj. Ne, kar daješ, moraš dajati s posmehom."

In omahne ter zakoplje svoj obraz v rokah. Bela lilija drhti kakor v nevihti. Zlate luči svi- gajo po valovcih laseh.

"Noričica si, Rožamarija. Kdo zahteva to od tebe? Velike be- sede in obsodbe že zmores, to- da če bi kdo zahteval, da bi en- krat, samo enkrat trpela zanj, se boš zvijala."

In ti si ga poglala v noč in v vihar. Zaradi tebe leži tam na slami v svoji celici."

"Kdo pravi to?" vprašuje uporno princesa.

"Jaz, tvoja duša!"

In Rožamarija se dvigne, obri- še solze z oči in gre k steni, kjer je stikalo. Pritisne nanj, da obli- je vso sobo žarka svetloba. S stopa se lesketajo steklene ro- že v topli, rdečkasti luči."

In Rožamarija gleda svojo be- lo sliko v ogledlu z gospodova- nimi očmi in razdeli svoje lase nad čelom, pritisne nanje svoj zlati obroč in šepne:

"Bele rože morajo biti. Vrtar jih mora jutri prinesiti z Brau- nečka."

Z obrobka ob zidu vzame sko- delico iz bisernice, ovito s si- vim srebrom. Stole pomakne pred ogledalo, jih pokrije z ze- leno odejo in poskuša poiskati pravo pozo za sliko. In zadovolj- na je. Ali je dovolj lepo? Naj- boljše more potem on sam nare- diti. In potem seže h glavi in utrne vse luči, tudi tisto v glavi tujega ptica."

"Thorsteinov dom leži v glo- boki temi. Samo veter in pode- č se snežni oblaki govore."

"Rožamarija zajtrkuje zmerom sama, ker vstaja toliko pozneje. Davi je telefonirala in hlapec z Braunečka ji je prinesel s ko- njem rože. Harro je prišel to noč zelo pozno domov. Zdaj pride k njej čisto svež. Vidi se mu, da

ga je veter dobro prepihal, ker prihaja z dolge poti. V roki su- če veliko smrekovo vejo, polno težkih, rdečkastih storžev."

"Dobro jutro, gospa kraljica. Tole poduhaj! Krasno, ali ne? Danes se še ni dosti zgodilo... toda, glej, res, jasni sel!"

"Ničesar ne smem ohraniti za sebe. Ne, ne mešetarim."

In z drhtečimi prsti razplete svoje kite, vrše valove nazaj, odpne za vratom belo nočno srajco ter pusti, da ji zdrzne z ramen.

Tu stopi na preprogi v mraku pač najlepša lilija iz čudežnega božjega vrta. Potem gre pod ogledalo in drži roke pred očmi. Skozi nežne prste se iskrene solze in groza stresa vso belo postavo.

ga je veter dobro prepihal, ker prihaja z dolge poti. V roki su- če veliko smrekovo vejo, polno težkih, rdečkastih storžev."

"Dobro jutro, gospa kraljica. Tole poduhaj! Krasno, ali ne? Danes se še ni dosti zgodilo... toda, glej, res, jasni sel!"

"Ničesar ne smem ohraniti za sebe. Ne, ne mešetarim."

In z drhtečimi prsti razplete svoje kite, vrše valove nazaj, odpne za vratom belo nočno srajco ter pusti, da ji zdrzne z ramen.

Tu stopi na preprogi v mraku pač najlepša lilija iz čudežnega božjega vrta. Potem gre pod ogledalo in drži roke pred očmi. Skozi nežne prste se iskrene solze in groza stresa vso belo postavo.

"Navaditi se moraš," šepne, "moraš se. Ali hočeš zjutraj drhteti, prebledeti in motiti njegovo umetniško veselje? Če bo videl, da trpiš, bo tvoja žrtev zastoj. Ne, kar daješ, moraš dajati s posmehom."

In omahne ter zakoplje svoj obraz v rokah. Bela lilija drhti kakor v nevihti. Zlate luči svi- gajo po valovcih laseh.

"Noričica si, Rožamarija. Kdo zahteva to od tebe? Velike be- sede in obsodbe že zmores, to- da če bi kdo zahteval, da bi en- krat, samo enkrat trpela zanj, se boš zvijala."

In ti si ga poglala v noč in v vihar. Zaradi tebe leži tam na slami v svoji celici."

"Kdo pravi to?" vprašuje uporno princesa.

"Jaz, tvoja duša!"

In Rožamarija se dvigne, obri- še solze z oči in gre k steni, kjer je stikalo. Pritisne nanj, da obli- je vso sobo žarka svetloba. S stopa se lesketajo steklene ro- že v topli, rdečkasti luči."

In Rožamarija gleda svojo be- lo sliko v ogledlu z gospodova- nimi očmi in razdeli svoje lase nad čelom, pritisne nanje svoj zlati obroč in šepne:

"Bele rože morajo biti. Vrtar jih mora jutri prinesiti z Brau- nečka."

Z obrobka ob zidu vzame sko- delico iz bisernice, ovito s si- vim srebrom. Stole pomakne pred ogledalo, jih pokrije z ze- leno odejo in poskuša poiskati pravo pozo za sliko. In zadovolj- na je. Ali je dovolj lepo? Naj- boljše more potem on sam nare- diti. In potem seže h glavi in utrne vse luči, tudi tisto v glavi tujega ptica."

"Thorsteinov dom leži v glo- boki temi. Samo veter in pode- č se snežni oblaki govore."

"Rožamarija zajtrkuje zmerom sama, ker vstaja toliko pozneje. Davi je telefonirala in hlapec z Braunečka ji je prinesel s ko- njem rože. Harro je prišel to noč zelo pozno domov. Zdaj pride k njej čisto svež. Vidi se mu, da

ga je veter dobro prepihal, ker prihaja z dolge poti. V roki su- če veliko smrekovo vejo, polno težkih, rdečkastih storžev."

"Dobro jutro, gospa kraljica. Tole poduhaj! Krasno, ali ne? Danes se še ni dosti zgodilo... toda, glej, res, jasni sel!"

"Ničesar ne smem ohraniti za sebe. Ne, ne mešetarim."

In z drhtečimi prsti razplete svoje kite, vrše valove nazaj, odpne za vratom belo nočno srajco ter pusti, da ji zdrzne z ramen.

Tu stopi na preprogi v mraku pač najlepša lilija iz čudežnega božjega vrta. Potem gre pod ogledalo in drži roke pred očmi. Skozi nežne prste se iskrene solze in groza stresa vso belo postavo.

"Navaditi se moraš," šepne, "moraš se. Ali hočeš zjutraj drhteti, prebledeti in motiti njegovo umetniško veselje? Če bo videl, da trpiš, bo tvoja žrtev zastoj. Ne, kar daješ, moraš dajati s posmehom."

In omahne ter zakoplje svoj obraz v rokah. Bela lilija drhti kakor v nevihti. Zlate luči svi- gajo po valovcih laseh.

"Njeno srce razbija, kakor bi ji ga hotelo raznesti... Morda bo rekel: "Ne, ne morem te po- rabiti," ali pa: "Zdaj delam že nekaj drugega," in obesil bo no- ve ključavnice pred železna vr- ta."

Toda on ničesar ne reče. Ro- žamarija čuti, kako gori njegov pogled na njej. Naposled reče z izpremenjenim glasom, tako iz- mučeno vedro, kakor je prej go- voril prirodno:

"Ti se moraš pač dolgočasiti, Rožamarija, ko si tako sama tu. Mislil sem že, kako bi bilo, če bi šla vsaj za teden dni v Mun- chen. Tam bi lahko šla v gleda- lišče, poslušala dobro glasbo in si ogledala slikarske razstave... Tišina, ki je nastala, odkar so nehali zidarji razbijati po hiši — kolikokrat sem jih takrat klel! — mora človeku res uničiti živ- ce."

"Hiša je še tako tiha, in thor- steinski veter ne zmore tega, kar zna brauneški. Ali si ga kdaj ponoči slišal? Thorsteinski je za- četnik v primeri z njim. Kaj vse oživi na Braunecku! Zdaj pa res ne bi šla rada od hiše. Ali smem priti k tebi, Harro?"

Harro gre k vratom.

"Tako trdovratna si kakor Du- šica. Če je ona kaj hotela..."

Rožamarija globoko zavzdih- ne, vzame svoje rože in gre v spalnico.

Harro postopa pred svojim

stojalom, pripravlja barve in premika velike zastore sem in tja. Potem mu roke omahnejo in premišljuje občane.

"Da, zdaj bo prišla, nebeška mučilka. Ali sta bila vila in Brauneški srečna, tega ne ve. To je bilo na tebe namenjeno. Har- ro, prijatelj moj, nekaj snuje in obrača v svoji sladki, neumni glavici. Oh, saj se bo pomirila. Preveč sem jo puščal samo. Če je človek sam v oblakih, ni do- bro. Iti morava kam, da mine čas. Zdaj bom narisal lepo gla-

Wins Opening Race

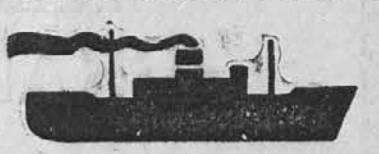
Jockey Bobby Permane presented this mud-caked face after he had won the opening race at Belmont Park, astride "Dutty." Bobby and mount weren't leading all the way.

vico na veliko platno in ona se bo zabavala."

Rahlo šumenje za njim. Roža- marija stoji tam v široki višnje- vi jutrnji obleki. Bleda je kakor prikazen, samo oči se ji iskre temno, skoraj črno. Harro po- zna ta izraz in ve, da je vzne- mirjena do dna duše.

"Ali ti kaj manjka, Rožama- rija?"

WHERE THE FUEL GOES

AN ARMY TRANSPORT burns 33,000 gallons of fuel oil a day.

1870

1945

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko užaloščeni in s tugo v naših srcih nazna- njamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pre- žalostno vest, da je nemila smrt posegla s svojo ko- ščeno roko v našo sredo ter je odšel v večnost naš ljub- leni soprog in dobri oče ter brat

Matevž Debevec

(p. d. Jeršan)

Pokojni je izdihnil svojo blago dušo po dolgi in mučni bolezni dne 15. maja, k večnemu počitku smo ga pa položili 18. maja po cerkvenih obredih v cerkvi sv. Vida, na Calvary pokopališče. Pokojni je bil ob času smrti star 75 let.

Doma je bil iz vasi Radlek, fara Velike Bloke, Notranjsko. V Ameriki se je nahajal 45 let in je ves čas delal pri American Steel & Wire Co., zadnjih 10 let pa je bil v pokouju. Pri društvu sv. Srca Jezusovega je bil 44 let.

Dolžnost nas veže, da se tem potem iskreno zahva- limo vsem, ki so nam stali na strani in nam bili v to- lažbo in pomoč v času bolezni pokojnika, kakor tudi v dneh tuge in britkosti, ko je umrl.

Posebno zahvalo izrekamo sinahi Pauline, rojena Tavčar, ki je veliko pripomogla v času bolezni in mu stregla ter lajšala bolečine.

Iskreno zahvalo izrekamo vsem, ki ste položili tako krasne vence h krsti pokojnika v zadnji pozdrav, kar nam je bilo v veliko tolažbo. Ravno tako izrekamo naj- lepšo zahvalo vsem, ki ste darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mir in pokoj duše, kot tudi vsem, ki ste darovali v gotovini.

Najlepša hvala tudi pogrebem od društva Srca Jezusovega, ki ste nosili krsto pri pogrebu, kot tudi vsem, ki ste dali svoje avtomobile na razpolago pri pogrebu in vsem, ki ste se udeležili pogreba in spre- mili pokojnika na njegovi zadnji poti na mirodvor.

Hvala lepa Rev. Baragi za opravljene cerkvene obrede in za prijazne obiske v času bolezni. Lepa hvala tudi pogrebniemu zavodu Joseph Zele in sinovi za vse- stransko najboljšo poslugo ter lepo urejen pogrebni sprevid.

Posebno zahvalo tudi izrekamo Mrs. Plut in Mrs. J. Siwan iz E. 72 St., ki ste se trudile z nabiranjem pri- spevkov med sosedi in prijatelji na E. 72 St. za skupni venec.

Našo zahvalo tudi izrekamo bratu pokojnika An- dreju Debevec in družini, ki so prišli na pogreb iz Smithfield, Pa.

Bodi vsem skupaj, ki ste nam na en ali drugi način izkazali svoje simpatije in pomoč v temu času brit- kosti, izrečena naša najlepša zahvala.

Preljubljeni soprog in dragi nepozabni oče, prestal si trnjevo pot svojega življenja in zdaj počivaš v grobu hladnem. Odšel si v večnost, kjer ni ne trpljenja ne muk, tja, odkoder ni več vrnitve, nas si pa pustil osam- ljene in žalostne. Počivaj v miru in lahka naj Ti bo ameriška gruda. Spomin na Te bomo ohranili v naših srcih do konca naših dni, dokler se tudi mi ne združimo s Teboj tam nad zvezdami!

Zaluzoči ostali:

HELEN, soproga
MATTHEW in T/SGT. LADISLAV, sinova
OLGA, poročena DEBELAK, hči
PAULINE, sinaha
ANTHONY, zet
MATTHEW, vnuk
MARGARET in MARION, vnučinki
ANDREJ, brat v Smithfield, Pa.

Cleveland, Ohio, dne 26. junija 1945.

V BLAG SPOMIN

TRETJE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA PRELJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SOPROGA IN OČETA

JOHN HLAD

ki je v Bogu zaspal večno spanje dne 24. junija 1942.

Tri leta v hladnem grobu soproga in oče že počiva, bridka žalost nam srce stiska, žalostni so spomini za nas.

Prekmalu zapustil si naš dom, ne čuje več Tvoj glas, vedno pa v življenju našem v duhu med nami živiš.

Dragi soprog in ljubljeni oče, na Tvoj grob naše misli hite, zdaj počivaš v mirnem pokouju, in v družbi božji se raduj.

Zaluzoči ostali:

JOHANNA HLAD, soproga;
HČERE in SINovi.

Cleveland, O. 25. junija 1945.

V BLAG SPOMIN

PETE OBLETNICE PRERANE SMRTI NAŠE ISKRENO LJUBLJENE IN NIKDAR PO- ZABLJENE HČERKE IN SESTRE

Margie Kamber

ki se je v najlepši dekliški dobi že ločila od nas dne 25. junija 1940.

Pet let je že poteklo, kar zapustila si naš dom, toda v sredini našega srca Tvoj spomin živi ljubeč.

Vse prekmalu v cvetju mladosti ljubljena Margie odšla si od nas, zapustila si srca otožna ki so iskreno Te ljubila.

Tam lepše zdaj Ti sonce sije v spominu vedno med nami živiš v prežgudnem grobu mirno počivaš in v veselju vsem se raduj.

Zaluzoči ostali:

JOSEPH in JULIA KAMBER, starši;
IRENE, sestra;
FRANK in JOHN, brata.

Cleveland, O. 25. junija 1945.

Rather Be Hero Than President

When T/Sgt. Jake Lindsey, 24, of Lucedale, Miss., was presented with the 100th Congressional Medal of Honor at a joint session of congress, President Truman said to the sergeant: "I'd rather have that medal than be President of the United States." Among other acts of bravery, while wounded, Lindsey fought and defeated eight Germans in hand-to-hand combat. Sergeant Lindsey led his platoon, reduced to six from its original strength of 40, under intense enemy counter-attack, exposed to heavy machine gun, rifle and tank fire. He knocked out two machine guns.

F. S. FINŽGARJEVI ZBRANI SPISI

★
I, Sama

(Nadaljevanje)

"Ne ponižuj se tako po nepotrebnem! Saj veš, kaj je teorija. Ko boš imela toliko vaje kakor Minka, sem prepričan, da ne boš slabša, ampak boljša od nje."

"Ivan, jaz nikdar!"

Alena se je ozrla v Bresta s trpljenjem polnim pogledom. Ivana so pretresle te prosoje oči. Poiskal je cigarete in si jo prižigal, da mu ni bilo treba gledati vanje. Nad obema so hkrati pluli spomini. Nad Aleno je zvenel stavek Brestov, izgovorjen v jasni noči, ko jo je prvič tako iskreno stisnil za roke: "Jaz sem prepričan, da se vi ne boste dolgo nasicali s tem grenkim kruhom." In sedaj je prišla ta sodbina, kakor oddaleč nekje, in Alena je strahoma zaslišala, da je daleč ta ura, kakor bi utonila v morje. Tudi Brest se je domislil in se v duši kesal puhle fraze.

"Alena, zanimivo je, da si nočej tako melanholična. Kakor bi se v hipu spremenila. Sodiš sem, da boš razigrana in vesela, ker je pokopan mešetar in z njim edina, sicer nepotrebnostna skrb, ki te je mučila."

"Siromak ubogi! Celu uro sem preklečala v cerkvi in molila zanj. Nisem razigrana, potrta sem, strašno potrta. On je žrtve!"

"Da, žrtve — pijančevanja!" Brest je malomarno skomizgnil z rameni.

Alena je vzdihnila in si zakrila oči.

Spet je zavladal molk. Brest je pokadil cigareto, potem vstal in stopil k Aleni:

"Dušica, trudna si. Lezi! Spalnica te pokopca. Jaz grem!"

Alena je naglo vstala in umaknila roko, katero je iskal Brest za slovo.

"Še nekaj, Ivan. Rekel si prej, naj ne govoriva o tem, kar mi je pisala Minka. Toda moram ti razodeti še eno stvar, meni se zdi modra. Minka mi namreč svetuje, naj povabim mamino semkaj za nekaj dni. Tedaj bi bila prilika, da ljudem pokažemo, če gremo skupno na sprehod, v gostilno, k Smrekarju, da so njih govorice zlobne, da najine ljubezni ne skrivava pred starši, da je poštna, kajne, Ivan?"

Alena je videla, da je Bresta spreletelo. Vendar ji je z ljubeznivim smeškom mirno odgovoril:

"Alenčica, nikar ne ceremonij! Ali ne bi bila z njimi ubita vsa tiha lepota najinega prijateljstva? Ali nisi samostojna ti,

samostojen jaz? Čemu Minkino mešetarenje? Vrzi njeno pismo v ogenj in pozabi. Bodi močna in bodiva hvaležna usodi, da sva užila skrivnostno lepe ure gorkega kopnenja. Lahko noč, dušica!"

Brest ji je poljubil obe roki in naglo odšel.

Ko ga je objel mrzli zimski zrak pred šolo, je začutil, kako drgeta po vsem telesu. V glavo mu je silila vročica, po udih ga je zeblo. Nemiren in zbežan je hitel proti domu. Niti lahko noči ni šel voščiti materi, ki je ob blede lučki sedela na zapečku in molila. Zapehnil je vrata v veži, od naglih korakov so zazrkile pale stopnice, po katerih je bežal v podstrešje. Ko je prižgal luč, ni odložil ne suknje ne klobuka. Razburjen je begal po sobi. Včasih se je ustavljal, postajal pri oknu in naslanjal čelo ob šipe. Nato je začel hoditi še hitreje gori in doli. Trdi koraki so odmevali skoz strop in drinili mater, ki je milovala ubogega sina, ker se toliko trudi in študira. Ura se je bližala polnoči. Sto načrtov in sto premislekov je preudaril, in sto jih zavrgel. Slednjič je obstal miren sredi sobe, topotnil z nogo, vrigel klobuk in suknjo na posteljo, potegnil iz za peči zaboj ter začel vanj skladati knjige in izpiske. Navrh je zložil obleko in pokrov zaprl.

"Končano," je izpregovoril sam s seboj. "To je najboljšje! Grem!"

V rano jutro je šel k materi in ji razodel, da mora nenadoma na Dunaj. Starica se je naglo sklonila v postelji.

"Križi božji, Janez, zakaj tako naglo?"

"Moram, mati. Oni zaboj s knjigami pošljite za menoj!"

Mati je poskusila vstati, toda sin ji je ubranil.

"Brez zajtrka greš?"

"Se mudi, sicer zamudim vlak. Z Bogom, mati!"

Mater so polile solze, segla je z desnico sinu v roko, z levico je poiskala pod blazino zadnji prihranek in mu ga dala.

"Hvala lepa, mati! Z Bogom!"

Sin je naglo odšel, starica je pomočila prst v kropivček ob postelji in oddaleč kropila popotnika.

Zunaj je bila še tema. Nihče ga ni videl.

Tistega dne zvečer se je prišmejala k Aleni Mara. Prišla je z vasi, kjer je zvedela o Brestovem odhodu.

"No, Alenčica, kraljica lepa ogrska, kaj si storila svojemu Matjažu, da je pobegnil?"

Alena je prebledela, se ozrla v kot, da je zakrila lice pred Maro, in rekla užaljena:

"Kaj mi je mar! Ne draži me! Pusti me!"

"Izvrstno! Torej spet enaki: ti — sama — jaz sama — servus, koleginja! Lahko noč!"

Mara se je zasukala in odfrlala pojoč iz sobe.

Alena je obstala na mestu kakor vkopana. Srepa je zrla na vrata, skoz katere je odšla znanilka zla — Mara. Vsa kri ji je izginila iz lic, ustnice so se ji krčevito stiskale, na čelu so se razpredle temne gubice.

"Varavec!" je siknila skoz zobe, potem se pa kakor strta in pohojena zgrudila na stol, nagnila glavo na mizo in začela ihteti...

Za nekaj dni je govorilo vse Zaselje, ki je pograbilo vsako malenkostno novico sredi prazne zimske puščobe, o Brestovem begu.

"Prav je naredila učiteljica Alena, da mu je pokazala skoz vrata. Kaj bi voglaril, neprid-

než!" Tako so sklepali nekatere.

Drugi so trdili drugače. "Za nos jo je vodil. Naveličal se je in je šel."

Alena ni o vsem tem zvedela ničesar. Pred njo so ljudje molčali. Le če je šla skoz vas, se ji je zdelo, da ji je marsikdo pomežiknil izpod klobuka in da so za njenim hrbtom ljudje stikali glave. Edina Mara jo je poslej česče obiskovala in ji obetala in razkladala nove načrte, češ, naj tudi skladajo o naju nove pesmi o zarjavelih devicah, nič ne de. Toda zmaščujem se nad moškimi, da jih obnorim dva ducata, preden se bo tista pesem pela o zarjaveli Mari.

Alena se ji je smejala. Toda je bil jok in trpljenje. Najrajši je posedala sama. Je bil jok in trpljenje Pogovarjala se je z uvelimi šopki, ki jih je nosil Ivan.

"Kajne, rožice, da ni tak! Res je šel, brez slovesa odšel. Stradati je šel na Dunaj zaradi mene, za mojo čast, zavoljo zlobnih ljudi se je umaknil. Prav je imel. Ivan je tako dober! O, Mara — pride ura..."

Alena je čakala ure, da se oglasi pismošola in ji prinese pismo.

Minil je teden, minila dva, minili štirje.

V Aleni se je ljubezen prelivala v srd. Toda srce, ki jo je prvič v življenju občutilo, je ljubilo ljubezen in sovražilo srd.

"Prav ima, ker ne piše. Da bi Erna delala opazke — a seveda — in trosila med ljudi. Prav ima!"

Spet so tekli tedni, Alena je verovala in trpela. Vsak stavek, katerega ji je govoril, je pretehtavala; nikdar ji ni rekel: Alenčica, potpi, kmalu boš moja žena! Ni rekel. Kdo bi govoril tako pušto besedo, ko govori srce kakor pesem. Da, da, pride ura!

In vendar vse kopnenje srca ni moglo udušiti zle slutnje, ki se je pojavljala čezdalje bolj ter glodala v njeni duši in ji pila kri. Alena je bleдела in v gluhih nočeh bešeč klicala duše, ki bi jo dvignila iz te grozne samote in ji utešila srce.

Nekega dne je videla skoz šolsko okno, kako je pismošola zavil krog vogla. Vsa je vztrepetala. Potrkalo je. Planila je k vratom. Pismošola ji je dal priporočeno pismo. Alena je šla za kateder, otroci so zasumeli in začeli šepetati. Ni jih svarila. V lice ji je šinila kri, ko je spoznala Brestovo pismo. S tresočimi se prsti je odrgala rob pisma. Polna upanja, da njena vera ni bila osramočena, je začela brati.

Velecenjena gospica! (Ta naslov jo je razburil. Tako tuje je zvenel. Brala je dalje.)

Dolžnost mi je, da Vam pišem to pismo. Zakaj bojim se, da ne bi zaradi najinega prijateljstva trpelo Vaše blago srce, ker bi si utegnili buditi upe, ki so neizvedljivi. Zato Vas prosim: Najino prijateljstvo naj bo kakor lep žarek, drugega nič. Veste, da sem reven, veste, da imam dolgove — kateri študent-siromak je brez njih — veste, kako človek po zakonu pride dandanes lahko takoj do ustaljenih razmer, gmotnih in družabnih, ker ga zveza z odlično nevesto uvede hipoma v boljše kroge, ki so za vsakdanji kruh tako rekoč potrebni. Je žalostna resnica. Upam, da sedaj razumete vse, tudi moj beg iz Zaselja. Bodite prepričani, da ohranim lepim trenutkom v Vaši družbi trajen spomin.

Z velespoštovanjem

Ivan Brest.

Alena je brala prvič, brala drugič. Topa je zvila pismo in ga skrla v žep. Pred očmi so ji začele pluti črne sence, krog čela jo je stiskala hladna teža, iz prsi, ki so se nemirno dvigale, niso mogli na dan vzdihni. Zdelo se ji je, da bi zakričala na pomoč, pa se ustnice niso razkleni-

le, jezik ji je bil mrtev, vlažen mraz ji je polival mozeg, stene sobe so se zavrtle krog nje, vsi šolarji so se s stenami strinili v vrtinčasti ples — solnčna luč v oknih je ugasnila.

Alena je omedlela. Otroci so zakričali. Nekaj dečkov je planilo skoz vrata in je klicalo na pomoč.

Ko se je Alena zdrnila, je sedela poleg njene postelje postrežnica Urša, ki ji je močila razbeljeno glavo.

"Kje sem?" je vprašala iznenadeno in gledala po sobi kakor tujka.

"Hvala Bogu," je vzdihnila Urša. "Kako vam je bilo slabo! Revica!"

Alena se je nasmehnila. Oko se je umirilo, globok vzdihljaj se ji je izvil, kakor bi težka teža pala iz njene duše.

"Po zdravniku pošljemo, kajne?"

"Ne, ne! Saj je že dobro! Nič mi ni! Vstala bom!"

Alena se je dvignila v postelji, a legla je nazaj, ker je občutila silno slabost.

"Ne smete!" ji je branila Urša in ji s staro roko popravljala odevjo.

"Urša, ko bi poslali koga po Minko. Njo bi rada!"

"Prav imate, po Minko, da. Ona je tako modra. Sama grem, če se upate prebiti brez mene?"

"Pojdite! Jaz zaspim trudna sem!"

O mraku je prišla Minka. Po prstih se je bližala postelji, kjer je spala Alena, vsa blede, kakor belo pražnje, na katerem je počivala njena glava.

Minka je prižgala luč, potem se je doteknila s hladno roko njene glave.

Alena se je prebudila. Njene oči so se uprle v Minko, bela roka je segala po prijateljici.

"Kaj ti je, otrok moj?"

Alena se je trudno nasmehnila in pokazala s prstom.

"Tam v žepu poišči — in preberi. Vse zveš!"

Minka je poiskala Brestovo pismo.

Kipeč srd ji je vstajal na licih, ko je čitala. Alena jo je nepremično motrila z očmi. Polagoma se je nabralo Minkino lice

v zaničljive gube in ko je prebrala, je razsodila:

"Da, to je on, ves on! Slabič, brez srca in poguma, ki išče zložne poti in se boji boja, ki mu je žensko srce malovredna priklada na težko tehtnico bogate dote. Alena, ne žaluj, on te ni vreden!"

"Srce mi je strli."

"Sramuje naj se!"

Minka je raztrgala pismo na kosce, jih vrgla na tla in jih z nogo poteptala.

"Minka, sedaj sem sama — in sama pojdem v boj po trudni poti za tabo."

Alena je iztegnila bele roke po Minko, jo objela in se razjokala na njenih prsih kakor otrok.

K O N E C

V blag spomin

DRUGE OBLETNICE ODKAR JE PREMINUL NAŠ LJUBLJENI SOPROG IN OČE

Louis Hlad

ki se je ločil od svojih dragih in zaspal večno spanje dne 21. junija 1943.

Bog odvzel soproga in očeta, dve leti že počivaš v grobu in spomin nam žalosti srce. Počivaj v miru, blaga duša in prosti milosti za nas.

Zaljubljeni ostali:

MARY HLAD, soproga; TRI HČERE IN DVA SINOVA. Cleveland, O. 26. junija 1945.

Marine Girls Turn Farmerettes

Farmer F. W. Jones of Wheaton, Md., who is partial to "marine girls," maintains his 100-acre farm with the help of service personnel by working it only one day a week. Marine corps women reserves billeted at Arlington, Va., volunteered to work a full Sunday in addition to their camp duties—and Farmer Jones gets his work done.

KUHINJSKE PEČI

Imamo lepo izbero Grand, Roper in Quality kuhinjskih peči na plin.

Nudimo vam tudi električne kuhinjske peči.

Miza in 4 stoli (breakfast set) od 24.95 naprej.

Pri nas dobite tudi druge predmete za vaš dom

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6104 ST. CLAIR AVE.

JOHN SUSNIK

Za delavce Za delavce

THE TELEPHONE CO. POTREBUJE ŽENSKES ZA HIŠNE SLUŽABNICE

ZA POSLOPIJA V DOWNTOWN

ZA VES DAN ALI DELNI ČAS

Polni čas šest večerov v tednu od 5.10 pop. do 1.40 zj.

Stalno delo—Zahteva se izkaz državljanstva—Zglasite se

Employment Office, 700 Prospect Ave., soba 901

od 8. zj. do 5. pop. dnevno razven ob nedeljah

The Ohio Bell Telephone Co.

AKO VI ISČETE POVOJNO DELO in ste kvalificirani kot

Crane Men

Millwright

Millwright pomočnik

Corefitters

Coremakers

Core Assemblers

zglasite se pri

MR. KAPLISH

pri

ALLYNE RYAN

FOUNDRY CO.

E. 91st St. & Aetna Rd.

Mali oglasi

B. J. RADIO SERVICE

1363 E. 45 St. HE. 3028

Prvovrstna popravila na vseh

vrst radio aparatih

Naprodaj je ledenica

ki drži 50 do 75 funtov ledu; ima stranska vrata. V dobrem stanju in po zmerni ceni. Za naslov se poizve v uradu Enakopravnosti.

GRAND STUDIOS

Umetniško dovršeni portreti

787 E. 185 St. — IV. 5050

7547 Broadway — MI. 0768

1924 Clark Ave. — MA. 9592

VAŠI ČEVLJI

bodo zgledali kot novi, ako jih oddaste v popravilo zanesljivemu čevljarju, ki vedno izvrši prvovrstno delo.

Frank Marzlikar

16131 St. Clair Ave.

VSE KARKOLI

potrebuje se od zobozdravnika, bodi izvečenje zob, polnjenje zob in enako lahko dobite v vaše polno zadovoljstvo pri dr. Župniku, ne da bi zgubili pri tem dosti časa. Vse delo je narejeno, kadar vam čas pripušča. Uradni naslov:

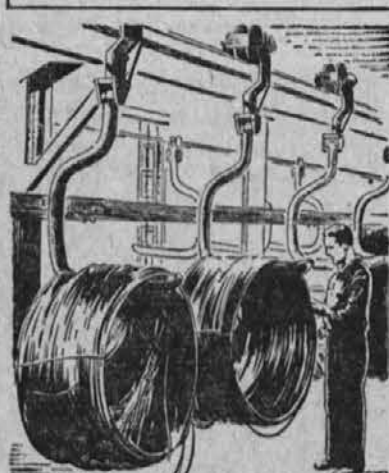
vhod na 62. cesti

Knausovo poslopje

6131 St. Clair Ave.

Behind Your Bonds

Lies the Might of America

RAILS AND RODS

Very early in the steel industry in this country, mills arose at Joliet, Ill., which produced rods, rails and wire, important to the agricultural West. These items could be efficiently made there because of the city's proximity to soft coal fields. While the great plants near Chicago have since overshadowed the Joliet industry, this steel center stands high as an asset in the might of America, insuring full payment of all War Bonds. U. S. Treasury Department

ISČE SE ŽENSKES

za sortiranje obleke za pošiljke v Evropo. Lahko delo po 75c na

Trans-Ocean Packing Co.

1192 E. 40 St. — EX 3717

ŽENSKES

ZA ČIŠČENJE URADOV

od 10. zv. do 6. zj.

Dobra plača od ure

Katero zanima, naj se

zglasila na

Employment Office

Marquette Metal Products

1145 Galewood Dr., od

St. Clair Ave.

Moški in ženske

ZA TOVARNISKO DELO

ŽENSKES

ASSEMBLERS—

INSPEKTORICE—

SOLDERERS—

PUNCH PRESS

OPERATORICE

MOŠKI

SET-UP (AUTOMATIC)

STOCK ROOM POMOČNIK

INSPEKTORJI

TOOL MAKERS

TOOL CRIB ATTENDANTS

LATHE DELAVCI

BRAZERS

SHIPPERS

POMIVACI OKEN

Dobra plača od ure—

10 ur na dan

Definitivna povojna bodočina

THE BISHOP & BARCO

MFG. CO.

1285 EAST 49th ST.

VPOSLUJEMO DANES

PRI VRATIH

izkušene in neizkušene

Moške in ženske